

18 Φεβρουαρίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΠΑΠΑΣ ΩΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΤΗΣ ΑΓΝΗΣ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ,

Αιτητής

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΚΑΚΟΠΕΤΡΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 192/88).

Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή Ισότητας — Σύνταγμα, Άρθρο 28 —
Δεν αποκλείει ευλόγους διαφοροποιήσεις — Σε θέματα φορολο-
γίας η διακριτική ευχέρεια των Αρχών για ταξινόμηση και διαφο-
ροποίηση είναι μεγαλύτερη.

5

Συνταγματικό Δίκαιο — Φορολογία — Σύνταγμα, Άρθρο 24 — Τι
είναι φόρος, τι είναι τέλος και τι είναι εισφορά.

Η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως προσβάλλει απόφαση του Συμ-
βουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς με την οποία επιβλήθηκαν στην
Αιτήτρια £100.- ως φόρος ενοικίου, £100.- για κοινοτικές υπηρε-
σίες και £40.- ως φόρος σκυβάλων.

10

Οι νομικές διατάξεις δυνάμει των οποίων επιβλήθηκαν τα πιο
πάνω ποσά αναφέρονται με λεπτομέρεια στο κείμενο της απόφα-
σης. Το κύριο θέμα που γεννήθηκε ήταν κατά πόσο τα ποσά, που
έχουν αναφερθεί, συνιστούν φόρο, τέλος ή εισφορά.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσε-
ως, αποφάσισε:

20

(1) Φόρος είναι δημόσιο έσοδο, που επιβάλλεται με την κυριαρχική εξουσία του κράτους. Είναι γενικό μέτρο για κάλυψη δημοσίων οικονομικών αναγκών, ανεξάρτητα αν και σε πιο μέτρο ωφελείται ο φορολογούμενος. Ο φόρος δεν αποτελεί

25

αντάλλαγμα για ωφέλεια ή υπηρεσία.

- 5 (2) Τέλος είναι αντάλλαγμα δημοσίου δικαίου, που επιβάλλεται μονομερώς πάντα για ιδιαίτερη χρησιμοποίηση και υπηρεσία η ωφέλεια του ιδιώτη.
- 10 (3) Εισφορά είναι ιδιαίτερο βάρος, που επιβάλλεται σε πρόσωπα, που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη σύσταση ή ύπαρξη δημοσίου ιδρύματος ή σε πρόσωπα στα οποία ένα δημόσιο έργο δίδει ιδιαίτερα ωφελήματα περιουσιακού δικαίου ή έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για κοινωνικοπολιτικούς λόγους για ένα ίδρυμα.
- 15 (4) Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το ποσό που επιβλήθηκε σχετικά με τα ενοίκια και σχετικά με κοινοτικές υπηρεσίες είναι φόρος, ενώ το ποσό, που αφορά τα σκύβαλα, είναι τέλος.
- 20 (5) Η αιτούσα προέβαλε ισχυρισμό για άνιση μεταχείριση κατά παράβαση του Άρθρου 28 του Συντάγματος. Επειδή δεν προσέκομισε οποιαδήποτε στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου σχετικά με το θέμα αυτό, ο ισχυρισμός δεν μπορεί να γίνει δεκτός.
- 25 (6) Επίσης ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι το ποσόν, που της επιβλήθηκε για σκύβαλα, δεν ανταποκρίνεται στο μέγεθος και την αξία των υπηρεσιών, που της προσφέρθηκαν, παρέμεινε αναπόδεικτος.

30 *Η Αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος της αιτήτριας.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 35 *Constantinides v. E.A.C. (1982) 3 C.L.R. 798,*
Apostolou and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 509,
- 40 *Kyriakides & Sons Ltd. v. Municipal Committee of Limassol (1985)*
3 C.L.R. 607,
M. J. Louisides & Sons Ltd. v. Municipality of Limassol (1988) 3
C.L.R.1017,
- 45 *Kalavazides Ltd v. Municipality of Limassol (1988) 3 C.L.R.1012,*

Loizou v. Sewage Board of Nicosia (1988) 1 C.L.R. 122,

Lami Groves Ltd. v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2378,

Hara Hotels v. Republic (1987) 3 C.L.R. 618,

5

Elia Hotel Apartments Ltd. and Another v. Municipality of Polis Chrysochou (1988) 3 C.L.R.1529,

Mathews v. Chicory Marketing Board (Vict.) 60 C.L.R. 263,

10

Commissioner, Hindu Religions Endowments, Madras v. Shri Lakshmindra Thirtha Swamiar of Shri Shirur Mutt. [1954] S.C.R. 1005 A.S.C. 282.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον των φορολογιών που επεβλήθησαν στην αιτήτρια για φόρο ενοικίου, για κοινοτικές υπηρεσίες και για σκύβαλα για το έτος 1987.

20

Α. Κληρίδης, για την Αιτήτρια.

Κ. Μιχαηλίδης, για τους Καθ' ων η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια ζητά:-

30

"Ακύρωση των φορολογιών που επιβλήθηκαν στην αιτήτρια από τους καθ' ων η αίτηση, ήτοι £100.- για φόρο ενοικίου, £100.- για κοινοτικές υπηρεσίες και £40.- για φόρο σκυβάλων για το έτος 1987."

35

Το χωριό Κακοπετριά είναι περιοχή ανάπτυξης με βάση τον Περί Χωριών (Διοικήσεις και Βελτίωσης) Νόμον, Κεφ. 243, στο οποίο εγκαθιδρύθηκε Συμβούλιο, που ασκεί τις εξουσίες και τα καθήκοντα που προβλέπονται στη σχετική Νομοθεσία.

40

Η αιτήτρια είναι ιδιοκτήτρια δύο καταστημάτων, οργανομένων διαμερισμάτων, μιας κατοικίας, τριόροφης οικο-

δομής, και άλλων ακινήτων στην Κακοπετριά.

5 Για το 1987 επιβλήθηκαν από τον καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο Αναπτύξεως Κακοπετριάς (το Συμβούλιο) οι "φορολογίες". η νομιμότητα των οποίων προσβάλλεται με την προσφυγή.

10 Αντίθετοι χαρακτηρισμοί δίδονται στις αγορεύσεις των δικηγόρων για τις "φορολογίες".

15 Για τους σκοπούς της προσφυγής αυτής είναι ανάγκη να καθοριστεί αν κάθε μια από αυτές είναι φόρος, τέλος ή εισφορά.

20 Ο αναφερόμενος ως "φόρος ενοικίου" επιβλήθηκε με βάση τον Κανονισμό 180 των περί Χωρίων (Διοικήσεις και Βελτίωσης) Κανονισμών Κακοπετριάς, 1951, όπως τροποποιήθηκε με τους περί Χωρίων (Διοικήσεις και Βελτίωσης) Τροποποιητικούς Κανονισμούς Κακοπετριάς του 1972, Κ.Δ.Π. 128/72, που δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 14 Ιουλίου, 1972, σελ. 359, που εκδόθηκαν με βάση το Άρθρο 24 όπως τροποποιήθηκε ή/και αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 7 του περί Χωρίων (Διοικήσεις και Βελτίωσης) Τροποποιητικού Νόμου του 25 1969 (Αρ. 31/69).

30 Το Άρθρο 24 του βασικού Νόμου εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο να εκδίδει Κανονισμούς που δεν είναι ασύμφωνοι με τις πρόνοιες του Νόμου, ή οποιοδήποτε άλλου Νόμου, για όλους ή οποιοδήποτε από τους σκοπούς που αναφέρονται.

Το Άρθρο 24(1)(δ), όπως τροποποιήθηκε, προβλέπει:-

35 "(δ) να προνοεί διά την καταβολήν δικαιωμάτων υπό του ιδιοκτήτου εφ' οιωνδήποτε υποστατικών τα οποία ενοικιάζονται ή παραχωρούνται επί μισθώσει:

40 Νοείται ότι ουδέν δικαίωμα θα καταβάλληται εν σχέσει προς υποστατικά τα οποία χρησιμοποιούνται αποκλειστικώς δια γεωργικούς σκοπούς."

Και ο Κανονισμός 180:-

"180(1) Θα πληρώνηται καθ' έκαστον έτος υπό του ιδιοκτήτου οικήματος εντός της περιοχής βελτιώσεως το οποίον ενοικιάζεται ή παραχωρείται επί μισθώσει, κατά την διάρκεια του τοιούτου έτους ή οιουδήποτε μέρους τούτου, δικαίωμα το οποίον θα καθορίζεται υπό του Συμβουλίου κατά το υπό εξέτασιν έτος, μη υπερβαίνον το 5% (πέντε τοις εκατόν) του κατά το τοιούτον έτος εισπραχθησομένου ενοικίου. 5 10

(2) Αι πρόνοιαι του παρόντος Κανονισμού δεν θα εφαρμόζωνται αναφορικώς προς οιονδήποτε οίκημα το οποίον ενοικιάζεται ή κατέχεται υπό του ιδιοκτήτου και χρησιμοποιείται ως ξενοδοχείον, οικοτροφείον, ξενών ή πανδοχείον ή αποκλειστικώς διά γεωργικούς σκοπούς κατά την διάρκεια του έτους ή οιουδήποτε μέρους τούτου". 15

Για το 1987 το δικαίωμα με βάση τον Κανονισμό ορίστηκε σε 5%. Αρχικά επιβλήθηκε στην αιτήτρια φόρος £150.-, ύστερα όμως από ένστασή της μειώθηκε σε £100.- με βάση υπολογιζόμενο ενοίκιο £2,000.- 20

Η δεύτερη "φορολογία" είναι διά "κοινοτικές υπηρεσίες". Αυτή επιβλήθηκε με βάση τους Κανονισμούς 186 και 187, όπως τροποποιήθηκαν με τους περί Χωρίων (Διοικήσεις και Βελτίωσις) (Τροποποιητικούς) Κανονισμούς του Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς του 1983, Κ.Δ.Π. 345/83, Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας 1983, Παράρτημα Τρίτο, σελ. 1337, που εκδόθηκαν, και με βάση το Άρθρο 24(1)(h)(i), όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 8 του Νόμου 42 του 1983. 25 30

Το Άρθρο 24(1)(h)(i) τροποποιημένο προβλέπει:- 35

"(h) to provide -

(1) for the imposition of an annual rate not exceeding two hundred pounds upon every occupier in the village to be assessed by the Board according to the means within the village of each such occupier, due regard being always 40

had to any other rates imposed on such occupier by the Board:

5 Provided that whenever any amount is assessed on any non-resident occupier, a special notice of the amount so assessed shall be immediately forwarded by the Board to such non-resident occupier;"

10 Οι Κανονισμοί 186 και 187:-

"186. There shall be paid in every year by every occupier in the improvement area a rate not exceeding £200.- to be assessed by the Board according to the means within the improvement area of each such occupier."

20 "187 The Board shall on or before the 1st day of September in each year prepare a list (hereinafter in this Part of these bye-laws referred to as 'the occupiers list') showing the name, occupation and place of abode of every occupier in the improvement area and the amount of the annual rate assessed on each such occupier. The occupiers list shall be dated and signed by the Chairman."

25 Η "φορολογία σκυβάλων" επιβλήθηκε με βάση τον Κανονισμό 134(1)(β), όπως αντικαταστάθηκε από τον Κανονισμό 3 των περί Χωρίων (Διοικήσεις και Βελτίωσης) Τροποποιητικών Κανονισμών Κακοπετριάς του 1975, Κ.Δ.Π. 167/75. Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας 30 1975, Παράρτημα Τρίτον, σελ. 415 που εκδόθηκαν, και με βάση το Άρθρον 24(1)(β) του Νόμου,

Το Άρθρο 24(1)(b) προβλέπει:-

35 "(β) to enable or assist a Board to carry out any of the provisions of section 22 and to provide for the payment of any rates, fees, rents, tolls or charges in connection therewith;"

40 Ο Κανονισμός 134(1)(β):-

"Κανονισμός 134 (1):

Τα ακόλουθα τέλη δέον να πληρώνονται υπό του ιδιοκτήτου ή κατόχου οιοδήποτε οικήματος εντός της περιοχής Βελτιώσεως διά την απομάκρυνσιν των σκυβάλων, ήτοι:-

5

(α)

(β) Εν σχέσει προς ξενοδοχείον, οικοτροφείον, κατάλυμα, πανδοχείον, εργοστάσιον, βιομηχανικήν επιχείρησιν ή οιονδήποτε έτερον οίκημα, εκτός των αναφερομένων εις την υποπαράγραφον (α) ανωτέρω, θα πληρώνηται τέλος καθοριζόμενον εις εκάστην περιπτώσιν υπό του Συμβουλίου μη υπερβαίνον το ποσόν των εξήκοντα λιρών κατ' έτος ή μέρος τούτου."

10

15

Υπάρχει κάποια σύγχυση στις αγορεύσεις των δικηγόρων σχετικά με το χαρακτηρισμό κάθε μιας από τις τρεις αυτές φορολογίες, δηλαδή αν είναι φόρος, τέλος ή εισφορά, όπως οι τρεις αυτές κατηγορίες αναφέρονται στο Άρθρο 24 του Συντάγματος.

20

Η διάκριση μεταξύ φόρου και τέλους απασχόλησε το Ανώτατο Δικαστήριο σε μιά σειρά υποθέσεων.

Στην υπόθεση *Constantinides v. E.A.C.* (1982) 3 C.L.R. 798, αποφασίστηκε ότι η εισφορά για το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου, που επιβαλλόταν σε κάθε κάτοχο μετρητή κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας της Αρχής Ηλεκτρισμού, είναι φόρος. Στη σελ. 806 ο κ. Α. Λοΐζου, Δικαστής, όπως ήταν τότε είπε:-

25

30

"The test that can be discerned from the text books and case-law is that an imposition is a tax if it is found to fulfil certain characteristics, namely, (a) it is compulsory and not optional, (b) it is imposed or executed by the competent authority, (c) it must be enforceable by law, (d) it is imposed for the public benefit and for public purposes, and (e) it must not be for a service for specific individuals but for a service to the public as a whole, a service in the public interest".

35

40

Ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κ. Τρια-

5 νταφυλλίδης, ανάφερε ότι έκλινε προς την άποψη ότι ήταν "εισφορά" ("gate") με την έννοια του Άρθρου 24 του Συντάγματος, αλλά, επειδή δεν αναπτύχθηκε το θέμα από τους δικηγόρους, συμφώνησε με την άποψη των άλλων Δικαστών, με την επιφύλαξη, ότι εισφορά αυτής της φύσης δεν είναι πάντα "φόρος" με την έννοια που πρέπει να αποδοθεί στον όρο αυτό του Άρθρου 24 του Συντάγματος.

10 Στην υπόθεση *Apostolou and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 509, αποφασίστηκε ότι, με βάση τα κριτήρια που τέθηκαν στην υπόθεση *Constantinides*, το ασφάλιστρο που επιβάλλεται από τον περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμο 1980, (Αρ.41/80), όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους Αρ. 48/82 και 11/83, είναι φόρος. Στις υποθέσεις *Nikos Kyriakides & Sons Ltd. v. The Municipal Committee of Limassol* (1985) 3 C.L.R.607; *M.J. Louisides & Sons Ltd. v. The Municipality of Limassol* (1988) 3 C.L.R.1017 και *Andreas Kalavazides Ltd. v. The Municipality of Limassol* (1988) 3 C.L.R. 1012 τα δικαιώματα για την απομάκρυνση σκυβάλων κρίθηκαν ότι είναι τέλος.

25 Στην Αστική Έφεση Αρ. 6608 - *Meropi Michael Loizou v. Sewage Board of Nicosia* (1988) 1 C.L.R. 122, τέλος που επιβάλλεται, με βάση το Άρθρο 30-1(β) του Περί Αποχετευτικών Συστημάτων Νόμου του 1971 (Αρ. 1/71), στους ιδιοκτήτες ή κατόχους ακίνητης ιδιοκτησίας στην περιοχή του Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λευκωσίας, αποφασίστηκε ότι είναι φόρος και όχι ανταποδοτικό τέλος.

30 Στην υπόθεση *Lami Groves Ltd. v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2378. η ροιινόμενη φορολογία επιβλήθηκε με βάση Κανονισμό που έγινε με εξουσιοδότηση του Άρθρου 9(1) (c) του Περί Δημόσιας Υγείας (Χωρίων) Νόμου, Κεφ. 259, του οποίου η φρασεολογία είναι η ίδια με το λεκτικό του Άρθρου 24(1)(h)(i) του Κεφ. 243. Το Δικαστήριο απεφάσισε "the annual rate" είναι φόρος για τα βάρη της κοινότητας, χωρίς να δίδεται ειδική και απ' ευθείας εξυπηρέτηση, η ανταπόδοση για την πληρωμή της επιβαλλομένης και πληρωνομένης φορολογίας.

Στις υποθέσεις *Hara Hotels v. Republic* (1987) 3

C.L.R. 618 και *Elia Hotel Apartments Ltd. and Another v. The Municipality of Polis Chrysochous* (1988) 3 C.L.R. 1529 δικαιώματα για σύνδεση με την υδατοπρομήθεια του υδατικού έργου στην πρώτη και δικαιώματα για κατανάλωση νερού στη δεύτερη κρίθηκαν σαν τέλη και όχι φόρος. 5

Αναφορά μπορεί να γίνει στο απόσπασμα από την απόφαση του Latham, C.J. στην υπόθεση *Mathews v. Chicory Marketing Board* (Vict.) 60 C.L.R. 263 , 276:- 10

"The levy is, in my opinion, plainly a tax. It is a compulsory exaction of money by a public authority for public purposes, enforceable by law, and is not a payment for services rendered. 15

"Στην υπόθεση *Commissioner, Hindu Religious Endowments, Madras v. Shri Lakshmindra Thirtha Swamiar of Shri Shirur Mutt* [1954] S.C.R. 1005 (54) ASC, 282 ο Δικαστής Mukherjea είπε:- 20

"The second characteristic is that it is a public impost without any reference to services rendered,, which is expressed by saying that a tax is imposed for the purpose of general revenue, and its object is not to confer any special benefit upon any particular individual and consequently there is no element of quid pro quo between the taxpayer and the public authority. A fee is generally defined to be a charge for a special service rendered to individuals by some governmental agency and is supposed to be based on the expenses incurred in rendering the service, though in many cases, the costs are arbitrarily assessed". 25 30

Για τη διάκριση μεταξύ φόρου και τέλους αναφέρομαι στο Basu' s Commentary on the Constitution of India, 6 έκδοση, Τόμος K., 1986. Στη σελ. 236 γράφει:- 35

"An imposition is a tax only if it has all of the following attributes - 40

(i) It is a compulsory exaction of money by a public

authority and enforceable by law.

5 (ii) It is an imposition made for a public purposes, without reference to any services rendered by the State or any specific benefit to be conferred upon the tax-payer.

10 (iii) The object of the levy is to raise the general revenue, and hence, when the tax is collected, it forms part of the general revenues of the State (see p.239, post).

If any of the above characteristics is absent, it is not a tax.....".

15 Στη σελ. 237 αναφορικά με τα τέλη διαβάζουμε :-

20 "IV.'Fees' A fee is a payment levied by the State in respect of services performed by it for the benefit of the individual. It is levied on a principle just opposite to that of a tax. While a tax is paid for the common benefits conferred by the Government on all tax-payers, a fee is a payment made for some special benefit enjoyed by the payer and the payment is usually proportional to the special benefit."

25 (Δες Fleiner - Διοικητικόν Δίκαιον, μετάφραση Στυμ-φαλιάδη, σελ. 386. Στασινόπουλου - Μαθήματα Δημοσιο-νομικού Δικαίου, 1966 σελ. 256, 257 και 260). Το Αγγλικό κείμενο του Συντάγματος αναφέρει τους όρους "tax duty rate". Το Ελληνικό κείμενο "φόρος, τέλος, εισφορά".

35 Το Ελληνικό και Τουρκικό κείμενο του Συντάγματος είναι πρωτότυπα και έχουν το ίδιο κύρος και την ίδια νο-μική ισχύ. Μόνο σε περίπτωση αντίφασης μεταξύ των δύο κειμένων (Ελληνικό και Τουρκικό) γίνεται αναφορά στο κείμενο που υπογράφηκε στην Μεικτή Συνταγματική Επιτροπή στις 6 Απριλίου 1960, για την επίλυση της δια-φοράς από το Ανώτατο Δικαστήριο.

40 Τέτοιο θέμα δεν εγέρθηκε και οι όροι που χρησιμο-ποιούνται είναι οι όροι: 'φόρος, τέλος, εισφορά' γιατί οι λέξεις "rates" και "duties" στο Αγγλικό φορολογικό σύστη-

μα πιθανό να έχουν διαφορετική ερμηνεία, που δεν είναι δεσμευτική στη χώρα αυτή.

Ο φόρος έχει αναγκαστικό χαρακτήρα, είναι δημόσιο έσοδο, επιβάλλεται με την κυριαρχική εξουσία του Κράτους, είναι γενικό μέτρο για κάλυψη των δημοσίων οικονομικών αναγκών, ανεξάρτητα αν και σε ποιό μέτρο ωφελείται ο φορολογούμενος. Ο φόρος δεν αποτελεί αντάλλαγμα για ορισμένη ωφέλεια. Ο σκοπός και η δημοσιονομική αιτία για την οποία επιβάλλεται δεν έχει νομική σημασία. 5 10

"Τέλος", από την άλλη, επιβάλλεται μονομερώς στο πολίτη, αλλά είναι αντάλλαγμα δημοσίου δικαίου για ιδιαίτερη χρησιμοποίηση και υπηρεσία η ωφέλεια του ιδιώτη. Το τέλος έχει σκοπό να καλύψει μερικά ή ολικά δαπάνη για κάποια υπηρεσία και τη δημιουργία των μέσων για παροχή της υπηρεσίας. Το τέλος πρέπει να είναι ανάλογο προς το γενικό κόστος της παροχής και δεν πρέπει εύλογα να υπερβαίνει την αξία της. Το κόστος δεν είναι κατ' ανάγκη μόνον η τρέχουσα δαπάνη για την παροχή της υπηρεσίας ή ωφελήματος. 15 20

Εισφορά είναι ιδιαίτερο βάρος. Δεν πρέπει να συγχύζεται με τον Αγγλικό όρο "rates". Η παρατήρηση του κ. Τριανταφυλλίδη στην υπόθεση *Constantinides* ότι έκλινε υπέρ του χαρακτηρισμού ότι η εισφορά υπέρ του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος ήταν "rate" αναφέρεται στον όρο "εισφορά" του Συντάγματος. 25

Η εισφορά επιβάλλεται σε πρόσωπα που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη σύσταση ή ύπαρξη δημοσίου ιδρύματος ή σε πρόσωπα στα οποία ένα δημόσιο έργο δίδει ιδιαίτερα ωφελήματα περιουσιακού δικαίου ή έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για κοινωνικοπολιτικούς λόγους για ένα ίδρυμα. Παράδειγμα εισφοράς είναι το επιβαλλόμενο ποσό, με βάση το Άρθρο 17 του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96, στους παρόδιους ιδιοκτήτες για την κατασκευή, ανακατασκευή, ασφαλτόστρωση, κλ.π. δημοσίου δρόμου στις περιοχές των Δήμων ή των Συμβουλίων Αναπτύξεως. 30 35 40

Με τα πιο πάνω κριτήρια ο νομικός χαρακτηρισμός για

τα δικαιώματα απομάκρυνσης σκυβάλων είναι τέλος, ενώ οι δύο άλλες φορολογίες είναι φόρος.

- 5 Στην προσφυγή προβάλλεται σαν λόγος ακύρωσης των πιο πάνω φορολογιών η παραβίαση της αρχής της ισότητας του Άρθρου 28 του Συντάγματος, γιατί σε ίδιες ή και παρόμοιες περιπτώσεις άλλοι κάτοικοι Κακοπετριάς φορολογήθηκαν με πολύ μικρότερα ποσά.
- 10 Παράβαση της αρχής της ισότητας υπάρχει αν διαπιστωθεί διαφορετική μεταχείριση, η οποία να μην είναι εύλογα δικαιολογημένη με αντικειμενικά κριτήρια. Η ισότητα ενώπιον του Νόμου δεν έχει την έννοια της αριθμητικής ισότητας. Προστατεύει τον πολίτη από αυθαίρετη διαφορετική μεταχείριση. Δεν αποκλείει εύλογες διακρίσεις, οι
- 15 οποίες πρέπει να γίνονται λόγω της φύσης των πραγμάτων - *Argiris Mikrommatis and The Republic (Minister of Finance and Another*, 2 R.S.C.C. 125, στη σελ. 131).
- 20 Στα θέματα φορολογίας επιτρέπεται στις Αρχές ευρύτερη διακριτική ευχέρεια και ευρύτερη εξουσία ταξινόμησης και διαφοροποίησης - *Antoniades and Others v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 641; *Ioannis C. Voyias v. Republic (Municipality of Limassol and Another* (1974) 3 C.L.R.
- 25 390 στη σελ. 413 και *Apostolou and Others v. Republic* (ανωτέρω).

30 Στο Digest of Strasbourg Case Law relating to the European Convention on Human Rights Τόμος 4ος αναφορικά με το Άρθρο 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης διά την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών Ελευθεριών, που αντιστοιχεί με το Άρθρο 28 του Συντάγματος μας, διαβάζουμε στη σελ. 108:-

- 35 "In accordance with the jurisprudence of the Commission and the Court of Human Rights, discrimination under Article 14, which must always be read in conjunction with another Article in Section I (e.g. Articles 2-18)) is established where three elements are found to exist in the
- 40 case concerned, namely:

(a) the facts found disclose a differential treatment;

(b) the distinction does not have a legitimate aim, i.e. it has no objective and reasonable justification having regard to the aim and effects of the measure under consideration ;

5

and

(c) there is no reasonable proportionality between the means employed and the aim sought to be realised....."

10

(Δες επίσης Απόφαση *The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission and Another v. Maria Christoudhia and Another* (1988) 3 C.L.R. 2622.

Στην υπόθεση αυτή δεν έχουν παρουσιαστεί ενώπιον του Δικαστηρίου οποιαδήποτε γεγονότα που να αποκαλύπτουν διαφορετική μεταχείριση της αιτήτριας από το Συμβούλιο, για να μπορεί να γίνει σύγκριση και δικαστικός έλεγχος. Οι αόριστοι ισχυρισμοί δεν είναι αρκετοί για άσκηση δικαστικού ελέγχου.

15

20

Στην υπόθεση *Sofia Christou Aristidou and The Improvement Board of Ay. Phyla* (1965) 3 C.L.R. 686, το Συμβούλιο Αγίας Φύλας επέβαλε φορολογία με βάση τον Κανονισμό 180 στα δύο τρίτα των ιδιοκτητών ενοικιασμένων ακινήτων. Το Δικαστήριο αποφάσισε ότι το Συμβούλιο ενήργησε αντίθετα προς τις πρόνοιες του Νόμου και ότι υπήρξε αδικαιολόγητη δυσμενής διάκριση και ακύρωσε τη φορολογία.

25

30

Ο φόρος που επιβλήθηκε στην αιτήτρια με βάση τον Κανονισμό 180 είναι το καθορισμένο 5% σε υπολογισμένο ενοίκιο £2,000.- για το 1987. Η αρχική φορολογία ήταν £150.- και κατόπιν ένστασής της και περαιτέρω έρευνας ελαττώθηκε σε £100.- Δεν υπάρχει απόδειξη ούτε ισχυρισμός ότι το ενοίκιο αυτό είναι λιγότερο.

35

Αναφορικά με το ανταποδοτικό τέλος της απομάκρυνσης σκυβάλων, προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι αυτό δεν ανταποκρίνεται στο μέγεθος και την αξία των υπηρεσιών που προσφέρθηκαν στην αιτήτρια. Το βάρος της απόδειξης είναι στο φορολογούμενο. Κανένα στοιχείο δεν πα-

40

3 Α.Α.Δ. Παπάς ν. Συμβ. Βελτ. Κακοπετριάς Στυλιανίδης, Δ.

ρουσιάστηκε, που να κλονίζει το τεκμήριο της νομιμότητας και κανονικότητας της διοικητικής πράξης.

5 Για τους λόγους που αναφέρονται πιο πάνω, η προσφυγή απορρίπτεται και οι προσβαλλόμενες διοικητικές πράξεις επικυρώνονται.

10 Η αιτήτρια να πληρώσει τα έξοδα του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον της αιτήτριας.